

brugsforeninger have beholdt den hidtil gjældende Lovs Bestemmelser for deres vedkommende, saaledes at den paatænkte Regel for disse om, at de skulle være undergivne Lovens Bestemmelser for Forhandlere af Margarine, Oleomargarin og Margarineost, udgik af Loven ved dennes Vedtagelse. — Bestemmelsen om Tidsgrænsen for Lovens Varighed fremkaldte nogen Dissens paa Rigsdagen, idet nogle antog, at da Meningen fremdeles ere meget delte med Hensyn til den heldigste Ordning af Margarinesagen, og da man ikke endnu kan overse, hvordan Sagen fremtidig vil udvikle sig, vil det ikke være rigtigt allerede nu at gaa til en endelig Lov, medens andre forment, at de foreslaaede Bestemmelser efter den i de forløbne Aar indvundne Erfaring maa anses for fyldestgørende i en overskuelig Fremtid, og at der derfor ikke er nogen Grund til at sætte en Tidsgrænselse for Lovens Gyldighed. Da dette Spørgsmaal imidlertid ikke kan siges at være af den Betydning, at man, naar Enighed herom ikke kan opnaas, derfor bør udsætte Loven for at strande, blev man staaende ved den af Folkethinget indsatte Tidsgrænselse af 5 Aar.

3. Lov om Snekastning.

Forslag til Lov om Snekastning fremsattes i Folkethinget d. 7de October 1890 af Indenrigsminister Ingerslev, og vedtoges enslydende i begge Thing efter Fællesudvalgs Indstillinger d. 31te Marts 1891. Loven vedtoges enstemmig i Folkethinget, og i Landstinget stemte kun 1 (Breinholt) imod dens endelige Vedtagelse. Forslaget var fremsat i Samlingen 18⁸⁹/90 og vedtoges af Landstinget, men naaede ikke til 2den Behandling i Folkethinget. — Det har i mange Aar været et almindelig udbredt Ønske blandt